

اخبار رادیو

موج تندرستی

برنامه زنده «موج تندرستی» در هفته آینده به موضوعاتی چون تغذیه و دیابت و آلرژی و کم خونی با حضور کارشناسان متخصص می‌پردازد. این برنامه که به تهیه‌کنندگی و سردبیری شیرین ترکمنی در رادیو ایران تولید می‌شود، روزهای شنبه تا چهارشنبه هر هفته راس ساعت ۱۰ صبح به روی آنتن می‌رود. «موج تندرستی» که با هدف کمک به ارتقای سطح سلامت فرد و جامعه بخش می‌شود، شنبه (۲۳ اردیبهشت) با حضور دکتر درستی به موضوع تغذیه و دیابت می‌پردازد. موضوع این برنامه در روزهای یکشنبه (۱۷) و ۲۴ اردیبهشت ماه) نیز به موضوع آلرژی اختصاص دارد که با حضور دکتر نقشین (فوق تخصص بیماری‌های ریوی) و دکتر یزدانی (دستیار فوق تخصص بیماری‌های ریوی) به بحث گذاشته می‌شود. مخاطبان برنامه رادیویی «موج تندرستی» در روزهای دوشنبه (۱۸) و ۲۵ اردیبهشت) می‌توانند شنونده بحث و بررسی پیرامون موضوع «حوادث (پیشگیری و کنترل آن)» با حضور مهندس فرجی (مدرس آتش‌نشانی) باشند. این برنامه طی روزهای سه‌شنبه به موضوع کم خونی با حضور دکتر رضوی (فوق تخصص خون و آنکولوژی) می‌پردازد. «موج تندرستی» در روزهای چهارشنبه نیز با حضور کارشناسان و مردم مهمترین موضوع سلامت هفته را به بحث می‌گذارد.

اهمیت رادیو از زبان بیوک میرزایی

هنرمندان از امنیت شغلی و حتی بیمه که کوچک‌ترین مسئله محسوب می‌شوند بی‌بهره‌اند و باید تا زنده هستند قدر آنها را دانست و مورد توجه قرار گیرند. بیوک میرزایی بازیگر رادیو و تلویزیون در گفت‌وگو با ایسنا بیان مطلب بالا گفت: من پس از ۳۰ سال کار، تازه یک سال است که بیمه و رسمی شده‌ام. در حالی که بسیاری دیگر از هنرمندان رادیو و تلویزیون هیچ گاه حتی بیمه هم نمی‌شوند. وی با اشاره به فوت هنرمندان و بی‌مهری‌ای که نسبت به آنها صورت می‌گیرد گفت: حسین پناهی بعد از چند روز از فوتش در خانه مورد توجه قرار می‌گیرد. مهدی فتحی به دلیل انتقال به بیمارستان دولتی فوت می‌کند. آقای نوذری و دیگر هنرمندان نیز در پایان عمر پُرمُرشان مورد بی‌توجهی قرار می‌گیرند. در حالی که انسان‌ها تا زنده هستند نیاز به محبت و توجه دارند چه برسد به آن که هنرمند مطح و سابقه‌ کشور هم باشد. میرزایی علت بیمه و استخدام نشدن هنرمندان را عدم تشکیلات منسجم هنرمندان و کم‌توجهی مسئولان ذی‌ربط دانست و گفت: وقتی هنرمندان برای حل مشکلی تلاش می‌کنند مسئولان ذی‌ربط دنبال نکرده و آن را مورد بی‌توجهی قرار می‌دهند، به عنوان مثال تعاونی مسکن انجمن هنرمندان به دنبال رفع مشکل مسکن هنرمندان برآمد اما شهرداری، شورای شهر و رئیس‌جمهور همکاری‌های لازم را ندارند و کار در مسیر

اولیه‌اش مسکوت ماند. این بازیگر رادیو و تلویزیون، کار و فعالیت در رادیو را مهم‌تر از سیما عنوان کرد و گفت: در رادیو می‌توانیم بسیاری از رمان‌ها یا داستان‌هایی را که شاید نتوان آن را ساخت اجرا کرد. میرزایی، بهترین برنامه رادیو را در حال حاضر «داستان‌ها شب آدینه» و «صبح جمعه» دانست.

نوبت ترانه برای آمریکایی‌ها

برنامه «نوبت ترانه» در حوزه آمریکای شبکه جهانی صدای آشنا قصد دارد فضایی موسیقایی را برای هموطنان خارج از کشور فراهم آورد تا آنها با موسیقی و موسیقیدانان ایرانی، بیشتر آشنا شوند. این برنامه در قالب موسیقی طراحی شده است که ضمن پخش موسیقی‌های درخواسنی ایرانیان خارج از کشور، به معرفی دستگاه‌های موسیقی ایران و موسیقیدانان ایرانی می‌پردازد. همچنین به بررسی انواع مختلف موسیقی در کشور همچون موسیقی سنتی، مقامی یا فولکلور، ملی، پاپ و... خواهد پرداخت. «نوبت ترانه» روزهای شنبه و یکشنبه ساعت ۲۰ به وقت تهران پخش می‌شود. مجرای محمدی خوانندگی آن را بر عهده دارد. پخش موسیقی‌های بی‌کلام و باکلام، پاسخ به ای‌میل‌های شنوندگان و آشنا کردن مخاطبان با طریق‌های مختلف موسیقی ایرانی، در خلال این برنامه پخش می‌شود. «نوبت ترانه» به سردبیری زهرا پهلوی در ساعت ۱۶/۳۰ به وقت گریبنویچ از شبکه جهانی صدای آشنا پخش می‌شود. برنامه‌ای این شبکه از طریق آدرس اینترنتی: www.sedaye ashna.ir و ماهواره هارت‌بث، فرکانس ۱۲۴۳۷، قطبیت افقی و سیمل ریت ۱۷۵۰۰ قابل دریافت است.

پیک صبا

شرق: ادبیات و جهانی شدن از مقولاتی است که امروزه ذهن بسیاری از پژوهشگران و منتقدان عرصه ادبیات را به خود مشغول داشته، از همین رو برنامه «پیک صبا» در سلسله برنامه‌های خود، این موضوع را به بحث می‌گذارد. این برنامه به آشنایان و مخاطبان با فردا مورخ ۸۵/۲/۲۴ خانم دکتر حورا یآوری دیدگاه‌های خود را در این باره طرح می‌کند. و همین‌طور در بخش بررسی کتاب، بخشی از رمان «خانم نویسنده» اثر طاهره علوی بازخوانی می‌شود. برنامه پیک صبا، به بررسی یک‌شنبه ساعت ۱۳/۹ از شبکه جهانی «صدای آشنا» پخش می‌شود.

مریم نشیبی متولد ۱۳۲۵ و لیسانسه جغرافیای اقتصادی از دانشگاه تهران است. او از سال ۱۳۵۱ تا ۷۴ مدرس رشته جغرافیا در دبیرستان‌های تهران بوده، کار گویندگی خود را از سال ۵۷ آغاز کرده است و ۱۳ اردیبهشت‌ماه – مصادف با تولد ۶۱سالگی او است. نشیبی می‌گوید: در بچگی آدم بسیار خجالتی‌ای بودم و پاسخگویی به سئوالات شفاهی برایم سخت بود.

به گفته او که اصرار دارد نشیبی با «نشیبی» نوشته‌شود، نخستین‌بار صدای او توسط علی اصغر دریاییگی که معلم جغرافی او در دبیرستان بهمنیار بوده کشف شده است. «شب‌بخیر کوچولو» برنامه به‌یادماندنی و خاطره‌انگیز این گوینده در آذان بسیاری از شنندگان در طول سال‌های گذشته است که پخش آن از سال گذشته متوقف شد. نشیبی از پایان «شب‌بخیر کوچولو» به عنوان برنامه‌ای یاد می‌کند که از مادر خود جدا شده است. او در اجرای این برنامه همواره معتقد بوده که کلامش باید کودکان دورترین نقاط این

سرزمین را که حتی از حداقل‌هایی محرومند، بنوازد. این گوینده پیشکسوت خرسند است که هنوز صدای او را می‌شناسند و در جاهای مختلف با این جمله رویه‌رو می‌شود: سلام خانمه «شب‌بخیر کوچولو»! در حال حاضر مریم نشیبی گوینده برنامه‌های رادیویی «گل‌بلنگ»، «قصه‌ظهر جمعه» در شبکه سراسری صدا و «قصه‌های ایرانی برای بچه‌های ایرانی» در شبکه صدای آشناست، بخش عصرگاهی چهارشنبه‌های شبکه رادیویی پیام، راوی «از رمان تا نمایش» شبکه فرهنگ و ریتور برنامه تلویزیونی «دیار پادها» از شبکه اول سیما کارهای دیگر او در بهار ۶۱سالگی است.

ورود به رادیو

مریم نشیبی درباره چگونگی ورودخودبه رادیو گفت: در سال ۵۶ در آزمون گویندگی قبول شدم و کار گویندگی را از سال ۵۷ با کار گویندگی خبر آغاز کردم، در آن زمان با توجه به این که معلم بودم، فکر می‌کردم باید گوینده خبر باشم. غافل از این که باید گویندگی را با کار تولید شروع می‌کردم. چرا که آدمی احساساتی بودم و در حین خواندن خبرها چه شاد و چه تلخ، دچار احساسات می‌شدم. وی افزود: در سال ۶۰ کار گویندگی خبر را کنار گذاشتم و در تحریریه خبر به فعالیت مشغول شدم، اما پس از آن متوجه شدم اصلاً کار خبر، کار من نیست و پس از آن ۶ سال فعالیت خاصی نداشتم تا این که اوایل سال ۶۶ زمینه ورود من به رادیو دوباره فراهم شد و پس از تست دادن پذیرفته شدم.

دعوت به کار برای «شب بخیر کوچولو»

نشیبی با بیان این مطلب که در سال ۶۹ از دفتر ساعد

رادیو

گفت‌وگو با مریم نشیبی گوینده پیشکسوت رادیو

سلام خانمه «شب‌بخیر کوچولو»

آموزش گویندگی نداشتم. چرا که فکر می‌کنم در حیطه دعوت‌شدم اظهار کرد: در آن زمان ساعد باقری را نمی‌شناختم، پشت میکروفن نشستم و قصه خاله پیرزنی که میهمان‌های ناخوانده را در خانه‌خودمی‌پذیردخواندم می‌گویم. نشیبی با بیان این مطلب که هر چه دارم خوب و بد از پر قنداق دارم گفت: درست است که فاکتورهایی در گویندگی باید رعایت‌شود. اما انگار من از شکم‌مادر گوینده به دنیا آمدم و نمی‌توانم فن بیان را یاد دهم.

بازگشت دوباره «شب بخیر کوچولو»

نشیبی از برنامه «قصه‌های ایرانی برای بچه‌های ایرانی» به عنوان برنامه‌ای یاد می‌کند که برایش مثل «شب‌بخیر کوچولو» است و او در آن راوی قصه‌هایی است که برای بچه‌های خارج از کشور گفته می‌شود.

وی درباره این برنامه گفت: بعد از توقف «شب‌بخیر کوچولو» و یک شب قبل از اعلام کلام در روایت قصه‌های این برنامه جدید، از تعدادی از بچه‌های رادیو همکاران عزیز رادیو که الان در بین ما نیستند خالی است. به اعتقاد این گوینده، رادیو به لحاظ جغرافیایی همه‌جا هست. این گوینده با بیان این مطلب که رادیو با توجه به برد خود می‌تواند همه‌جا کارساز باشد، تأکید کرد: رادیو باید کمی به کیفیت برنامه‌های خود توجه‌کند و برنامه‌توجه آتن پرکن نباشد. نشیبی در پایان با اشاره به لزوم وجود متخصصان برنامه‌ساز در رادیو می‌گوید: متأسفانه یکی از صدمات رادیویی‌ها در این است که دریافتشان با عملکرد آنها نمی‌خواند و مجبور هستند به کار دوم و سوم روی آورند. اما به هر حال ما رادیو را با همین شرایط پذیرفته‌ایم.

روند طی شده گویندگی در رادیو

نشیبی درباره روند طی شده گویندگی در رادیو طی سال‌های گذشته گفت: به اعتقاد من رادیو در این زمینه افت داشته است و گویندگان شاخص گذشته، مثل مولود کنعانی گوینده «در انتهای شب» و گویندگان برنامه «گل‌گل» را کم داریم یا اصلاً نداریم. و با بیان این مطلب که شاید برخی از ضوابط برای انتخاب گوینده

فاملاتی در تاربخچه پخش شعر نو از رادیو

محمدرضا ترکي

یافت. پخش آثار این بزرگان به‌ویژه همراه با موسیقی و آواز اصیل ایرانی و در قالب تصنیف‌های به یادماندنی از خدمات بزرگ رادیو طی این سال‌ها محسوب می‌شود.

– قابلیت نه‌چندان زیاد شعر نو برای اجرا

در دستگاه‌های موسیقی ایرانی یکی از موانع و عوامل عمده‌ای بود که جلو گسترش این نوع شعر را می‌گرفت.^۳

ذهن جامعه ما از دیرباز عادت دارد که موسیقی و شعر فارسی را در کنار یکدیگر بشنود و به کمک یکی از این دو هنر از دیگری لذت ببرد. برای ذهن ایرانی شعر، بدون موسیقی و موسیقی بدون شعر مثل شعر بدون شعر و موسیقی بدون موسیقی، غریب و نامانوس است. شعر موسیقی ایرانی در گذر قرن‌ها، در بستر عرفان اسلامی جریان یافته و اندیشه و احساس ما ایرانیان را سیراب ساخته است. شعر نو، به‌رغم همه توانایی‌ها نسبتی با موسیقی و عرفان ایرانی نداشت و طبعاً نمی‌توانست موافق ذوق عامه مردم باشد

و رادیو به عنوان رسانه‌ای فراگیر که هر حال نمی‌توانست به پسند جامعه بی‌اعتنا باشد.

جالب است بدانیم شعر نو نخستین بار در آغاز دهه ۴۰ و از طریق برنامه دوم رادیو مجال پخش یافت. برنامه دوم، رادیویی بود که برای مخاطبان خاص طراحی شده بود و گرایش‌های روشنفکری در میان برنامه‌سازان آن دیده می‌شد.

– در آغاز دهه چهل جامعه ایرانی در آستانه تحولات جدی در عرصه اقتصاد، سیاست و فرهنگ قرار داشت. ضرورت‌های داخلی و فشار سیاست‌های خارجی، حکومت را وادار کرده بود اصلاحاتی را در قالب «انقلاب سفید» پیگیری کند. نتیجه این تحولات گسترش نوعی مدرنیسم شتاب‌زده و وارداتی بود. در این میان بخشی از حاکمیت، علم‌حواداری از هنر و شعر مدرن را برافراخته بود و سعی می‌کرد از این رهگذر نظر بخشی از روشنفکران ناراضی را به خود جلب کند. برپایی مراسمی چون جشن هنر و برگزاری مسابقات شعر–نو که در رادیو و تلویزیون متزلی آن بود– و... نمونه‌ای از تظاهر حکومت به طرفداری از هنر و شعر مدرن در سال‌های دهه ۴۰ و ۵۰ بود.

هفته‌نامه فردوسی سخنگوی بخشی از روشنفکران آن دوره، در ۷ اردیبهشت‌ماه ۱۳۴۲ با شفع فراوان نوشت: «ابطاع رادیو و شعر نو، تا مدت‌ها برای پیش‌چندان تعریفی نداشت. شعر نو را در برنامه‌های ادبی علناً به مسخره می‌گرفتند و تا مدت‌ها پخش هر نوع سرود و

شنبه ها منتشر می شود

برداشته شده است اظهار کرد: بسیاری از گویندگان ما نیاز به کلاس‌های آموزشی دارند و این که اساتید با آنها دلسوزانه کار کنند. به اعتقاد او، در بحث حضور گویندگان جدید، صدای گویندگان مرد شرایط قابل قبول‌تری را در زمینه فاکتورهای گویندگی مورد نظر در رادیو دارد.

نویسندگی رادیو

نشیبی با بیان این مطلب که به غیر از تعدادی از برنامه‌های رادیویی که اساتید و نویسنده‌های دلسوز پشت آن هستند، تعدادی از برنامه‌ها پرمحتوا نیست، اظهار کرد: حتی به لحاظ ویرایش نیز به برخی از متن‌ها باید مطالبی اضافه و یا کم شود. وی تعدد شبکه‌های رادیویی گسترده و جذب مخاطب به این شبکه‌ها را بسیار سخت دانست و ادامه داد: برای هرکدام از این شبکه‌های رادیویی به یک تیم بسیار قوی و افراد دلسوز نیازمند هستیم.

تولیزویون

این گوینده با اشاره به تریوتوری خود در برنامه‌های سینمایی تلویزیون اظهار می‌کند: در آن زمان بسیاری از افراد گمان می‌کردند که من در این زمینه کارشناس هستم؛ چرا که در تلفظ عبارات به شکل صحیح بسیار دقت می‌کردم.

نپذیرفتن تیزروخانی برای تبلیغات بازرگانی

نشیبی با بیان این مطلب که صدای من در یک تبلیغ بازرگانی می‌تواند مهر استاندارد باشد، می‌گوید: شاید در برخی از مواقع پشت تبلیغات بازرگانی زمینه‌های سوجوبی نهفته باشد که من از آنها اطلاع ندارم و هرگز این کار را نمی‌پذیرم.

پیشنهاد در ۶۶سالگی

نشیبی روند رادیو را طی ۶۶ سال گذشته روندی صعودی دانست و گفت: در این سال‌ها تلاش‌های زیادی از سوی مسئولان رادیو و تلویزیون انجام شد و ما به آخرین پیشرفت‌ها مجهز شدیم و طبعاً در روز چهارم اردیبهشت‌ماه جای همه پایه‌گذاران و تلاشگران و همکاران عزیز رادیو که الان در بین ما نیستند خالی است. به اعتقاد این گوینده، رادیو به لحاظ جغرافیایی همه‌جا هست. این گوینده با بیان این مطلب که رادیو با توجه به برد خود می‌تواند همه‌جا کارساز باشد، تأکید کرد: رادیو باید کمی به کیفیت برنامه‌های خود توجه‌کند و برنامه‌توجه آتن پرکن نباشد. نشیبی در پایان با اشاره به لزوم وجود متخصصان برنامه‌ساز در رادیو می‌گوید: متأسفانه یکی از صدمات رادیویی‌ها در این است که دریافتشان با عملکرد آنها نمی‌خواند و مجبور هستند به کار دوم و سوم روی آورند. اما به هر حال ما رادیو را با همین شرایط پذیرفته‌ایم.

فاملاتی در تاربخچه پخش شعر نو از رادیو

مرحوم اخوان از روشنفکرانی بود که پس از حوادث ۲۸ مرداد به یاس سیاسی رسیده بود و در شرایط دشواری به سر می‌برد. شاید اگر اندیشه معیشت و غم‌نان نبود، اخوان هرگز پیشنهاد رئیس «برنامه دوم رادیو ایران» را قبول نمی‌کرد و مسئولیت برنامه‌های ادبی این شبکه را نمی‌پذیرفت.

حضور اخوان در رادیو با تسلطی که بر شعر کهن و نو داشت و ذوق کم‌نظیری که از آن بهره‌مند بود، هم برای رادیو و هم برای شعر نو مفید و کارساز بود. – پخش شعر نو و مصاحبه با شاعران نوگرا و نقد و بررسی آثار آنان از رادیو، تأثیر ویژه‌ای بر آشنایی قشرهای مختلف جامعه با شعر نو و پذیرش آنان داشته است.

پی‌نوشت‌ها:

۱– ایرج میرزا با توجه به باستان‌گرایی‌های آن روزها سروده است:

زنده در قبر کنند اهل ادب را لکن قبر فردوسی طوسی را آباد کنند
بلغی پول بگیرند به این اسم از خلق بعد خرج پسر و دختر و داماد کنند
بس که مال همه خوردند به این عنوانات «ف» که گویند همه فکر فرحزاد کنند. . .
این قورساق ز مشروطه چنین آدم شد جای آن است که رحمت به ستباد کنند
دل اهل هنر از دست شماها خون شد بی جهت نیست اگر ناله و فریاد کنند

(محبوب: ۱۸۱)

۲– «نیما تعریف می‌کرد، در کنگره نویسندگان (سال ۱۳۲۵) وقتی شعر می‌خواند بدیع الزمان فروزانفر را دیده بود که زیر میز رفته و می‌خندد.

فروزانفر گفت: چطور این مرد نمی‌فهمد که شعرش وزن و قافیه ندارد؟!»

(جلالی، پندری، ۱۳۷۰، ۵۲)

۳– با گذشت سال‌های طولانی، کمتر شعر نویی را می‌توان یافت که در دستگاه‌های موسیقی ایران با موفقیت اجرا شده باشد. نیماخود به این نقیصه اقرار داشت. او روزی با تعریض به یکی از مخالفان خود– علی‌دشتی– گفته بود: «آری شعر مرا نمی‌توان در مایه «دشتی» خواند!»

منابع:

۱– اسنادی از تاریخچه رادیو در ایران، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول، ۱۳۷۹

۲– شمس لنگرودی، محمد، تاریخ تحلیلی شعر نو، نشر مرکز، ۱۳۷۸

۳– محبوب، محمدجعفر، تحقیق در احوال و آثار

و اشعار ایرج میرزا،

۴– جلالی‌پندری، یدالله، گزیده اشعار نیما یوشیج، انتشارات مروارید، ۱۳۷۰

ایستگاه شخصی

گوینده و موسیقی شبکه رادیویی پیام از زبان برنامه‌سازان آن

ویژگی‌های نوشتار، انتخاب

فریا سادات فاضل*

کلام، گفتار گوینده، نحوه گویش او و شکل استفاده از موسیقی در بخش‌های مختلف شبکه پیام متفاوت از هم است. مردم از این شبکه انتظار کلام بیش از موسیقی را ندارند و ترجیح می‌دهند بیشتر از موسیقی استفاده شود. حتی اگر «پیامی» در قالب نوشتار هست باید غیرمستقیم و به زیبایی در قالب نوشتار انعکاس یابد.

فرم نوشتار رادیو باید کوتاه باشد و تنوع در بخش‌های مختلف آن رعایت‌شود. طبعاً مطالب بخش صبحگاهی شبکه رادیویی پیام باید با مطالب بخش عصرگاهی آن که مخاطبان آنها در شرایط متفاوتی به سر می‌برند فرق داشته باشد. مخاطبان شیفت ۶ تا ۱۰ صبح مردمی در حال تکاپو هستند و مطالب آن بخش باید در برگزیده نشاط، شادی و امید به زندگی باشد. در ساعات ۱۰ تا ۱۲ مردم کم‌کم به سمت آرامش می‌روند و این زمان می‌تواند با تانی خاصی طی‌شود. در انتخاب نوع موسیقی به کار گرفته‌شده در این بخش به افرادی که در آن زمان بیدار هستند نظیر راننده‌ها و افراد شیفت هم توجه‌شود.

معمولاً گویننده‌های بخش صبحگاهی از بین گوینده‌هایی انتخاب می‌شوند که توانایی اجرای شادتر را دارند و کلام آنها شیرین‌تر است. شنیدن صدای تکراری در شبکه پیام جالب نیست و از این رو به انتخاب گویندگان متنوع در شیفت‌های مختلف نیز توجه می‌شود. همچنین مدیران این شبکه موسیقی‌های روز ایران و جهان را گوش می‌کنند و در صورتی که از نظر ایشان قابل پخش باشد از آنها نیز استفاده می‌شود. به عنوان مثال در این شبکه از کارهای قدیمی نیز استفاده می‌شود و این رادیو در سال‌های اخیر تلاش کرده موسیقی‌ها را با تنوع بیشتری به سمع شنوندگان خود برساند. رادیو می‌تواند از علاقه جوانان ایرانی به موسیقی ایرانی در سوق دادن آنها به سمت شنیدن موسیقی فاخر تأثیرگذار باشد. موسیقیدان‌های موسیقی سنتی نیز می‌توانند اثره کارهای جدیدتر و با تنظیم‌های بهتر در جذب جوانان علاقه‌مند به این موسیقی موثر باشند.

***سردبیر و تهیه‌بخش عصرگاهی روز و پنجشنبه** از ساعت ۱۴ الی ۱۸ رادیو پیام

داود جمشیدی*

شبکه رادیویی پیام هم از لحاظ ساختاری و هم از لحاظ پخش اخبار در فواصل ۱۵ دقیقه یک‌بار می‌تواند به سرعت‌تازه‌ترین اخبار و رویدادها را به سمع شنوندگان برساند. البته از آن جایی‌که برنامه‌های شبکه پیام زنده پخش می‌شود در بسیاری از موارد خبرهای لحظه‌ای توسط گوینده به اطلاع شنوندگان می‌رسد. در حالی که در سایر شبکه‌ها این اتفاق به ندرت پیش می‌آید. «موسیقی محور بودن» یکی دیگر از ویژگی‌های شبکه رادیویی پیام است. امکان اختصاص بخشی از زمان برنامه به موسیقی در شبکه پیام بیش از دیگر شبکه‌ها است. نوع برنامه‌سازی در رادیو پیام با برنامه‌سازی‌های معمول در رادیو متفاوت است. در شبکه پیام برنامه‌سازی متعارف انجام نمی‌گیرد و دارای ویژگی‌های خاص خود است. شبکه رادیویی پیام برترین شبکه در کسب منابع مالی از لحاظ میزان پخش آگهی بازرگانی است. ظرفیت بهره‌گیری از موسیقی از ممتازترین ظرفیت‌های شبکه پیام است. در شبکه‌های دیگر معمولاً موسیقی به عنوان موسیقی مصرفی تلقی می‌شود به این معنی که موسیقی بین دو مطلب قرار می‌گیرد.

استفاده از موسیقی به معنای واقعی در دیگر شبکه‌ها کمتر اتفاق می‌افتد. به عنوان مثال در دیگر شبکه‌ها فرصت پخش یک قطعه ۶ دقیقه‌ای موسیقی بی‌کلام یا یک قطعه ۱۱ دقیقه‌ای آواز وجود ندارد.

شبکه پیام به یک قاعده برنامه‌سازی رادیو در دنیا نزدیک شده. این قاعده مبنی بر پخش ۷۰ درصد موسیقی و ۳۰ درصد کلام است که شبکه پیام به آن نزدیک شده است. در این شبکه، به تدریج موسیقی‌های کم‌ارزش‌تر، کنار گذاشته شده و آنچه از موسیقی‌های ایرانی و غربی، تصنیف و آواز و... بخش می‌شود ارزشمند است. این امر حاصل تلاش مستمر شورای برنامه‌های شبکه پیام است. با بنابر آمار بخشی که برنامه‌های رادیو را بررسی می‌کند، پخش موسیقی غیرقابل پخش در شبکه پیام صفر درصد است. با توجه به سراسری بودن شبکه رادیویی پیام طبیعتاً این شبکه به پخش موسیقی مقامی، محلی و فولکلور نیز توجه می‌کند.

تأسیس شبکه رادیویی پیام نقطه آغازی برای توجه بیشتر به موسیقی و قاعده‌مند شدن کار برنامه‌سازی در جهت استفاده از موسیقی کلام است. این قاعده‌مند شدن به جذب بیشتر شنوندگان در رادیو کمک کرد. این اتفاق در حقیقت تحکیم ارتباط بین مخاطب و شبکه رادیویی بود. شبکه رادیویی پیام هم از لحاظ ساختار برنامه و هم از لحاظ انتخاب عوامل و توجه به موسیقی همواره سعی در نوزایی داشته و ایستاده نبوده است. شبکه پیام در پخش موسیقی‌های متنوع، آوازی، تصانیف و سروده‌های بشقدم بوده است. شبکه پیام در این زمینه و پخش قطعات نو شهرت داشته است. شبکه رادیویی پیام قشرمحور نیست، چرا که ساختار و چارچوب شبکه پیام برای قشر خاصی در نظر گرفته نشده است. البته در بخش‌های مختلف صبحگاهی، نيمروزی، شامگاهی و شبانگاهی مقتضیات برنامه‌سازی و حال و هوای مخاطبان در نظر گرفته می‌شود. این مقتضیات زمانی در انتخاب نویسنده، تهیه‌کننده و گوینده و صدابردار موثر است. به عنوان مثال در انتخاب گویندگان صداهای بانحری و امیددهنده برای بخش‌های صبحگاهی و صداهاها با آرامش بیشتر برای بخش‌های شامگاهی و شبانگاهی مورد توجه قرار می‌گیرند. نوع نوشتار بخش‌های مختلف شبکه پیام با یکدیگر متفاوت است. حتی به لحاظ حجم نوشتار هم این تفاوت وجود دارد. به عنوان مثال در بخش شبانگاهی می‌توان یک قصه را نوشت. اما در بخش صبحگاهی خواندن چهار بیت شعر هم زیاد باشد. نوشتن برای شبکه پیام سهل و ممتنع است. حفظ ریتم و سرت مورد نیاز هر بخش در شبکه پیام از سوی نویسنده آن بخش ضروری است.

بخش نیمروزی یکشنبه‌های شبکه پیام